

ning ved Fastsættelsen af hans Pension; denne udgjør 368 Rd. aarlig, foruden et midlertidigt Tillæg af 122 Rd. Heller ikke dette Andragende har været hos Finantsministeren og kan derfor endog blot af den Grund ikke anbefales til videre Fremme.

**10.** Afskediget Arrestforvarer C. A. Thoring ansøger om, at den af ham tidligere oppebaarne Pension eller en Deel deraf maatte blive ham tillagt. Andrageren afskedigedes 1858 som Commandeerfergeant med Pension og blev i 1862 ansat som Arrestforvarer i Bjerre-Hatting Herreder. Fra denne Stilling afgik han ifjor, efterat han ved Dom var tilkendt Straf „for et ældre ulykkeligt Forhold, hvori han for 6 Aar siden som Privatmand var bleven indviklet“. Udvalget tilraader, at Andragendet henlægges.

**11.** S. C. Hansen, fra 1849—52 Gartner paa Frederiksgave, har fornyet sit Andragende om Pension. Rigsraadets Folkething henviste ifjor Andragendet til Finantsministeren, der, efterat have undersøgt Sagen, ikke har fundet Anledning til at tilstaae ham nogen Pension eller Understøttelse. Udvalget foreslaaer, at Andragendet henlægges.

**12.** Havnestriver Bror Glørfeldt andrager om, at der maa blive tilkendt Boet efter hans Fætter, afsbøde Premierlieutenant Jacob Glørfeldt, Andeel i det Beløb, der igjennem Bevilling til Krigsministeriet ifjor blev tilstaaet frivillige Officerer fra sidste Krig, med hvem den Afsbøde efter Andragerens For- mening var ligestillet. Den Paagjældende blev udnævnt til Officer i Linien i 1849 og overgik 1852 i Reservén uden at oppebære halv Sold. 3 November 1863 indkaldtes han til Tjeneste, var syg fra 1ste Februar til 15de Juni 1864, fra hvilken Tid han gjorde Tjeneste ved sin Afdeling, indtil han permitteredes den 1ste December s. A. Nogle Maaneder derefter døde han. — Ministeriet har svaret Andrageren, „at Lieutenant Glørfeldt, som var afgaaet ved Døden, forinden Forslaget om Gratificationer til de frivillige Officerer blev forelagt, ikke blev optagen i Forslaget netop i Henhold

til de Principer, der lagdes til Grund for samme“. Dertil maa Udvalget henholde sig og foreslaaer derfor, at Andragendet henlægges.

**13.** Enken efter Major Behmann andrager om, at det Beløb, som hendes afsbøde Mand oppebaar mindre i Pension, end hun formener, at der tilkom ham, maa blive hende udbetalt. Hun gaaer ud fra, at den Sygdom, hvoraf Behmann under 2den Januar s. A. døde, var fremkaldt ved Anstrengelser i sidste Krig, og at han derfor burde have været pensioneret efter § 6 i Lov af 24de Februar 1858. Finantsministeren har ikke deelt denne Anskuelse, og da de Oplysninger, som ledsage Andragendet, synes at give Ministeren Medhold, foreslaaer Udvalget, at Andragendet henlægges, saameget mere som Andragerinden kan søge at gjøre sin formeentlige Ret gjældende ad anden Veie.

**14.** C. M. Lorentzen, Enke efter Seconclieutenant og Dannebrogsmænd W. A. Lorentzen, som faldt i Slaget ved Fredericia den 6te Juli 1849, andrager paa, at der maa blive anstillet Undersøgelse om, hvorvidt hun har erholdt, hvad der i Aarene 1849—1859 rettelstg har tilkommet hende i Pension, idet hun i benægtende Tald venter Restbeløbet udbetalt. Ved kongelig Resolution af 20de October 1849 blev hun tillagt en aarlig Pension af 60 Rd., som i 1855 forøgedes med 20 Rd. og ved Lov af 4de November 1859 med 40 Rd.; endvidere har Bestyrelsen for Invalidfonden fra 1ste Januar 1853 tilstaaet hende en aarlig Understøttelse af 80 Rd., hvortil endelig kommer fra 1ste Juli 1865 at regne en aarlig Pension af 25 Rd. af Fonden for Enker efter Dannebrogsmænd, saa at hun i det Hele fra de nævnte Kilder har en aarlig Indtægt af 225 Rd., medens hendes Pension efter Lov af 9de April 1851, hvorpaa hun heraaer sig, kun vilde have udgjort 49 Rd. Det fremgaaer tilstrækkelig klart heraf, hvor stor Bevillie der fra Statens og Autoriteternes Side er vilst den Paagjældende, men det synes, som om ethvert nyt Beviis derpaa kun har tjent til at styrke den efter hendes egen Bekjendelse, „stedsnagende Bevidsthed hos hende om, at der i ethvert Til-